

Dosarul nr. 3ra-845/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: E. Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: S. Procopciuc, N. Chircu, E. Bejenaru)

Î N C H E I E R E

29 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea Comercială
„Sprintgrup-Lux” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Societatea Comercială „Sprintgrup-Lux” Societate cu Răspundere Limitată
împotriva Biroului Vamal Nord, persoană terță Întreprindere cu Capital Străin
„Turcu&Turcu” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la constatarea actului
administrativ și obligarea eliberării mărfurilor,

împotriva deciziei din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respins apelul depus de Societatea Comercială „Sprintgrup-Lux” Societate cu
Răspundere Limitată împotriva hotărârii din 24 noiembrie 2020 a Judecătoriei Bălți,
sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 13 iunie 2020, SC „Sprintgrup-Lux” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Biroului Vamal Nord cu privire la constatarea actului
administrativ și obligarea eliberării mărfurilor.

În motivarea acțiunii a invocat că în luna februarie 2020 SC „Sprintgrup-Lux”
SRL a efectuat o operațiune economică de import a mărfurilor care au fost puse sub
control vamal.

Ca urmare, la data de 13 februarie 2020, reprezentantul Biroul Vamal Nord, în
prezența specialistului în domeniul vămuirii la SRL „Valah”, a întocmit procesul-
verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal, importate de
SC „Sprintgrup-Lux” SRL, lotul mărfuri și anume 30 de cutii în care sunt 720 de
perechi de încălțăminte sport. Mărimile identificate variază de la 21-26, cu valoarea
factuală de 1879,91 USD.

Motivele reținerii reprezintă - mărfuri susceptibile a aduce atingere unor
drepturi de proprietate intelectuală asupra mărcilor comerciale ale titularilor de
drept, PUMA SE.

A obiectat că procesul-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub
control vamal este ilegal și pasibil anulării, or mărfurilor pentru care s-a aplicat o

măsură de reținere nu încalcă și nu poate încălca dreptul de proprietate intelectuală PUMA SE.

Este de părere că pantofii sport care au fost reținuți prin procesul-verbal din 13 februarie 2020, nu au elemente similare cu elementele încălțăminteii sport PUMA SE, inclusiv că ar fi aplicat exact într-un anumit set de elemente, iar mărfurile care au fost reținute prin procesul-verbal din 13 februarie 2020, nu încalcă și nu pot încălca dreptul de proprietate intelectuală PUMA SE, iar în această sens marfa nu poate fi distrusă.

În opinia reclamantului procesul-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 13 februarie 2020 este ilegal, fiind întocmit fără expertizarea mărfurilor.

În contextul dat, a remarcat că la întocmirea procesului-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 13 februarie 2020 nu a fost luat în considerare faptul că SC „Sprintgrup-Lux” SRL nu a încălcat dreptul de proprietate intelectuală PUMA SE.

A mai afirmat că măsura de reținere aplicată de organul vamal încalcă dreptul de proprietate al reclamantului, fiind cauzate pagube materiale SC „Sprintgrup-Lux” SRL.

A explicat că nefiind de acord cu procesul-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal, a contestat măsurile de reținere a mărfurilor și/sau suspendarea operațiunii de vămuire.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 20, 189 alin. (1), 206 alin. (1)-(2), 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, art. 304, 305¹ Cod vamal.

A solicitat anularea procesului-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 13 februarie 2020 ca fiind ilegal, anularea răspunsului la cererea prealabilă nr. 28/11-4131 din 7 martie 2020 și obligarea eliberării mărfurilor - 720 de perechi de încălțăminte sport.

Prin încheierea din 3 august 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central a fost dispusă atragerea în calitate de persoană terță a ÎCS „Turcu&Turcu” SRL.

Prin hotărârea din 24 noiembrie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central, a fost respinsă acțiunea.

La 23 decembrie 2020, SC „Sprintgrup-Lux” SRL a depus apel împotriva hotărârii din 24 noiembrie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central, iar la data de 19 februarie 2021 a prezentat motivarea apelului, cu respectarea termenelor prevăzute de art. 232 Cod administrativ.

Prin decizia din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul depus de SC „Sprintgrup-Lux” SRL împotriva hotărârii din 24 noiembrie 2020 a Judecătorei Bălți, sediul Central.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 304 Cod vamal, pct. 26-32 din Regulamentul privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către organele vamale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 915 din 26 iulie 2016, care reglementează aspecte ce țin condițiile și măsurile de intervenție ale organului vamal, intervenția organului vamal în cazul cererii de intervenție acceptate.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de a respinge acțiunea, deoarece în procesul emiterii actelor administrative contestate, organul vamal a

acționat în mod legal, în baza sesizării, mostrelor și concluziilor oferite de titularul dreptului de proprietate intelectuală, și în strictă conformitate cu prevederile art. 301–305 Cod vamal și Regulamentul privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către organele vamale, precum și în baza cererii de intervenție a titularului de drept care este anexată la dispoziția Serviciului Vamal nr.741-D din 6 decembrie 2019.

La 1 iulie 2021 SC „Sprintgrup-Lux” SRL a depus recurs nemotivat împotriva decizia din 3 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, iar la data de 28 august 2021 a prezentat motivarea recursului prin intermediul oficiului poștal (f. d. 40, vol. II).

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și nu este motivată prin prisma tuturor argumentelor invocate.

În acest sens, a remarcat că mărfurile care au fost reținute nu pot încălca dreptul de proprietate intelectuală.

A obiectat că procesul-verbal de reținere a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 13 februarie 2020 este ilegal deoarece a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite și fără o efectuare a expertizei mărfurilor.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 3 iunie 2021, decizia motivată fiind notificat reprezentantului recurentului la data de 29 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorilor recomandate anexate la dosar (f. d. 24, vol. II). Astfel, recursul depus la 1 iulie 2021 și motivarea recursului prezentată la data de 28 august 2021, sunt în termen.

La 2 septembrie 2021 în adresa Biroului Vamal Nord și ÎCS „Turcu&Turcu” SRL a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la data de 15 septembrie 2021, ÎCS „Turcu&Turcu” SRL a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Prin referința depusă la data de 27 septembrie 2021, Biroul Vamal Nord a solicitat declararea ca inadmisibilă a recursului depus de SC „Sprintgrup-Lux” SRL sau respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de SC „Sprintgrup-Lux” SRL, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că

modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SC „Sprintgrup-Lux” SRL.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Societatea Comercială „Sprintgrup-Lux” Societate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh